

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 2To/103/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6713010898
Dátum vydania rozhodnutia: 22. 01. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jozef Mikluš
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2015:6713010898.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jozefa Mikluš a sudcov Mgr. Rudolfa Ďurtu a Mgr. Jána Bednára v trestnej veci obžalovaných K. T. a O. R., stíhaných pre zločin lúpeže v spolupáchateľstve podľa § 20, § 188 ods. 1, X písm.c/ Tr.zák. s poukazom na § 138 písm.a/ Tr.zák., na verejnom zasadnutí konanom dňa 22. januára 2015, o odvolaní obžalovaných proti rozsudku Okresného súdu Zvolen, sp.zn. 5T 140/13 zo dňa 23.05.2014, takto

r o z h o d o l :

Podľa § 321 ods. 1 písm. e/ ods. 3 Tr.por. z r u š u j e sa rozsudok Okresného súdu Zvolen, sp.zn. 5T 140/2013 z 23.5.2014 vo výroku o uloženom treste odňatia slobody vo vzťahu k obidvom obžalovaným.

Rozhodujúc sám podľa § 322 ods. 3 Tr.por.

o d s u d z u j e

obž. K. T., nar. X.X.XXXX v Q., bezdomovec, evidované bydlisko X. R., V. P. XX/X, adresa na doručovanie Y. E., bez pracovného pomeru,
podľa § 188 ods. 2 Tr.zák. , § 37 písm.h, m , § 38 ods. 2, § 42 ods. 1 , § 41 ods. 2, § 46 Tr.zák. a § 39 ods. 1 , 3 písm.d Tr.zák. na súhrnný nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 5 (päť) rokov.

Podľa § 48 ods. 2 písm.b/ Tr.zák. súd obžalovaného na výkon trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 42 ods. 2 Tr.zák. z r u š u j e výrok o treste uložený obžalovanému trestným rozkazom Okresného súdu Zvolen, sp.zn. 3T 136/2013 z 3.12.2013, kde mu bol uložený nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 16 mesiacov a tiež aj výrok o treste uložený obžalovanému trestným rozkazom Okresného súdu Zvolen, sp.zn. 2T 187/2013 z 9.10.2013 , kde mu bol uložený trest odňatia slobody vo výmere 10 mesiacov, s podmienečným odkladom na 30 mesiacov.

Obž. O. R., nar. X.XX.XXXX v O., bezdomovkyňa, evidované bydlisko N., adresa na doručovanie Y. X., bez pracovného pomeru,

o d s u d z u j e

podľa § 188 ods. 2 Tr.zák. , § 37 písm.h, m , § 38 ods. 2, § 42 ods. 1 , § 41 ods. 2, § 46 Tr.zák. a § 39 ods. 1 , 3 písm.d Tr.zák. na súhrnný nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 4 (štyri) roky.

Podľa § 48 ods. 2 písm.a/ Tr.zák. súd obžalovanú na výkon trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 42 ods. 2 Tr.zák. z r u š u j e výrok o treste uložený obžalovanej trestným rozkazom Okresného súdu Zvolen, sp.zn. 3T 136/2013 z 3.12.2013 , kde jej bol uložený nepodmienečný trest odňatia slobody

vo výmere 10 mesiacov a tiež aj výrok o treste uložený obžalovanej trestným rozkazom Okresného súdu Zvolen, sp.zn. 1T 53/2013 z 27.3.2013, kde jej bol uložený trest odňatia slobody vo výmere 16 mesiacov, s podmieneným odkladom na 24 mesiacov.

V ostatných častiach zostáva napadnutý rozsudok nezmenený.

o d ô v o d n e n i e :

Rozsudkom Okresného súdu Zvolen, sp.zn. 5T/140/2013 z 23.05.2014 boli obžalovaní K. T. a O. R. uznaní za vinných zo zločinu lúpeže podľa § 188 ods. 1, 2 písm.c/ Tr.zák. s poukazom na ust. § 138 písm.a/ Tr.zák., formou spolupáchateľstva podľa § 20 Tr.zák., kedy sa mali trestnej činnosti dopustiť tak, že

dňa 25.decembra 2012 v čase asi o 15.00 h na Okružnej ulici v meste Dudince, okr.Krupina, spoločne pristavili tadiaľ prechádzajúceho B. Z., nar.XX.XX.XXXX tak, že K. T. pristúpil k nemu spredu so slovami, aby mu dal cigarety, pričom O. R. stála za osobou B. Z., po odmietnutí vydania cigariet mu K. T. ku krku priložil nôž so slovami „naval peniaze, to je jedno koľko máš, len dávaj“ a O. R. ho chytila zo zadu za odev, pričom z obavy o svoj život im vydal 1 ks 100-eurovej bankovky, ktorú vložil do rúk K. T., načo obaja rýchlym krokom odišli, čím B. Z., nar.XX.XX.XXXX, bytom E., N. XXX, spôsobili škodu vo výške 100,-€.

Za toto konanie bol obž. K. T. odsúdený podľa § 188 ods. 2 Trestného zákona, § 37 písm. h), písm. m), § 38 ods. 2 ods. 4, § 42 ods. 1, § 41 ods. 2, § 46 Trestného zákona na súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 8 (osem) rokov 8 (osem) mesiacov. Podľa § 48 ods. 2 písm. b) Trestného zákona súd obžalovaného na výkon trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 42 ods. 2 Trestného zákona sa zrušil výrok o treste uložený obžalovanému K. T. trestným rozkazom Okresného súdu Zvolen sp. zn. 317136/2013 zo

dňa 03. 12. 2013, ktorým mu bol uložený úhrnný a súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 16 mesiacov nepodmienečne, ako aj ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad. Podľa § 42 ods. 2 Tr. zákona sa zrušil výrok o treste uložený obžalovanému K. T. trestným rozkazom Okresného súdu Zvolen sp. zn. 2T/187/2013 zo dňa 09. 10. 2013, ktorým mu bol uložený trest odňatia slobody vo výmere 10 mesiacov s podmieneným odkladom na skúšobnú dobu vo výmere 30 mesiacov, ako aj ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Obžalovanú O. R. odsúdil podľa § 188 ods. 2 Trestného zákona, § 37 písm. h), § 38 ods. 2 ods. 4, § 42 ods. 1, § 41 ods. 2, § 46 Trestného zákona na súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 8 (osem) rokov 8 (osem) mesiacov. Podľa § 48 ods. 2 písm. a) Trestného zákona súd obžalovanú na výkon trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 42 ods. 2 Trestného zákona sa zrušil výrok o treste uložený obžalovanej O. R. trestným rozkazom Okresného súdu Zvolen sp. zn. 317136/2013 zo

dňa 03. 12. 2013, ktorým jej bol uložený úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 10 mesiacov nepodmienečne, ako aj ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Podľa § 42 ods. 2 Tr. zákona sa zrušil výrok o treste uložený obžalovanej O. R. trestným rozkazom Okresného súdu Zvolen sp. zn. 1T/53/2013 zo dňa 27. 03.

2013, ktorým jej bol uložený trest odňatia slobody vo výmere 16 mesiacov s podmieneným odkladom na skúšobnú dobu v trvaní 24 mesiacov, ako aj ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Podľa § 287 ods. 1 Trestného poriadku zaviazal obžalovaných 1/ K. T. a obžalovaná 2/ O. R. k povinnosti spoločne a nerozdielne nahradiť poškodenému B. Z., nar. XX. R. XXXX v L., trvale bytom E., N. XXX, spôsobenú škodu vo výške 100,- Eur.

Proti tomuto rozsudku podali odvolanie obidvaja obžalovaní a to cestou svojich ustanovených obhajcov. Obž. K. T. cestou svojho obhajcu JUDr. Tomáša Rosinu uviedol, že nesúhlasí s vyhláseným rozsudkom. Z odôvodnenia napadnutého rozsudku vyplýva, že súd mal na základe vykonaného dokazovania za preukázané, že sa dopustil predmetnej trestnej činnosti, pričom ako jediný dôkaz považoval výpoveď poškodeného B. Z.. Výpoveď poškodeného obžalovaný považuje za účelovú, čo mimo iného potvrdzuje aj fakt, že na nájdenom kuchynskom noži neboli zistené žiadne odtlačky prstov. Tento záver potvrdzuje

aj znalkyňa , ktorá vypracovala posudok na poškodeného B. Z. , kde pripustila zníženú všeobecnú vierohodnosť výpovede poškodeného. Nôž bol vytiahnutý z vody až deň po skutku a to na mieste, ktoré určil poškodený. Všetci svedkovia, ktorí boli vo veci vypočutí potvrdili, že nikdy obžalovaný T. pri sebe nenosil nôž, z ničoho potom nepriamo nevyplýva aj to, či mohol tento nôž použiť proti poškodenému. Výpoveď svedkyne O. L. sa zhoduje s výpoveďou poškodeného Z. len v tom, že si mal poškodený u nej zameniť drobné bankovky za jednu 100-eurovú bankovku a to sa malo stať koncom mesiaca november alebo začiatkom mesiaca december. Podľa názoru obžalovaného je preto vysoko nepravdepodobné, že by za toľko týždňov ku dňu skutku, teda minimálne 3 týždne poškodený neurobil ani jeden nákup a že by sa tejto bankovky ani raz nedotkol.

Z uvedeného dôvodu je obžalovaný presvedčený, že poškodený si celú lúpež vymyslel, lebo predtým už mal problém s obžalovaným, kedy polial obžalovanému paplóny benzínom a preto navrhol, aby bol napadnutý rozsudok zrušený a vec bola vrátená súdu prvého stupňa na nové konanie a rozhodnutie.

Za obž. R. podala odvolanie obhajkyňa Mgr. Katarína Pastorková, ktorá v písomných dôvodoch odvolania uviedla, že taktiež nesúhlasí s napadnutým rozsudkom. Má za to, že nebolo preukázané, že skutok spáchala obžalovaná, pričom hlavným dôkazom proti obžalovanej je len výpoveď poškodeného Z., ktorá výpoveď bola spochybnená výpoveďami ďalších svedkov a znaleckým dokazovaním. Samotná znalkyňa pripustila zníženú všeobecnú vierohodnosť výpovede poškodeného. Taktiež aj z ohliadky miesta činu vykonanej na druhý deň, kedy bol nájdený nôž vyplýva, že na tomto neboli nájdené žiadne odtlačky obžalovaného a preto podľa jej názoru aj tieto závery spochybňujú výpoveď tvrdenia poškodeného Červenáka. Podľa názoru obhajoby potom nie je preukázané, že by sa obžalovaní dopustili žalovanej trestnej činnosti, poškodený si s najvyššou pravdepodobnosťou lúpež len vymyslel, lebo sa bál obž. Suchého kvôli paplónom a tieto údaje potvrdila aj v prípravnom konaní samotná obžalovaná.

Z tohto dôvodu preto aj za obž. R. obhajkyňa uviedla, že navrhuje napadnutý rozsudok zrušiť a vec vrátiť prvostupňovému súdu s tým aby v konečnom dôsledku bola obžalovaná spod obžaloby oslobodená.

Na verejnom zasadnutí, kde súd konal o odvolaniach obžalovaných, bol prítomný len obž. T., obž. R. požiadala, aby sa vykonalo verejné zasadnutie v jej neprítomnosti, kde bola prítomná len jej obhajkyňa. Obžalovaný uviedol, že z trestnej činnosti sa necíti byť vinný, poškodený si to všetko vymyslel a preto navrhol, aby bol spod obžaloby oslobodený a pokiaľ ide o trestné stíhanie, kde mal ublížiť spoluobžalovaným R., tak toto doposiaľ ukončené nie je.

Obhajca obžalovaného JUDr. Rosina sa v plnom rozsahu pridržiaval písomných dôvodov odvolania, na tieto poukázal a navrhol zrušiť napadnutý rozsudok a vrátiť vec na nové konanie a rozhodnutie.

Obhajkyňa obžalovanej R. Mgr. Pastorková uviedla, že tiež sa pripája k písomnému odvolaniu obžalovanej a tomuto navrhuje v celom rozsahu vyhovieť.

Naopak krajská prokurátorka prítomná na verejnom zasadnutí uviedla, že považuje napadnutý rozsudok vo všetkých výrokoch za správny a zákonný a preto navrhla odvolanie oboch obžalovaných ako nedôvodné zamietnuť.

Na podklade podaných odvolaní Krajský súd v Banskej Bystrici preskúmal napadnutý rozsudok, ako aj podstatný obsah trestného spisu a dospel k záveru, že odvolania obžalovaných sú dôvodné, ale aj to len čo do výroku o uloženom treste. Pokiaľ ide o výrok prvostupňového súdu o uznanej vine, v tomto smere považuje aj odvolací súd napadnutý rozsudok v celom rozsahu za správny a zákonný.

Krajský súd v Banskej Bystrici po preskúmaní napadnutého rozsudku zistil, že súd prvého stupňa vykonal na hlavnom pojednávaní všetky dostupné a potrebné dôkazy na objasnenie skutkového stavu veci tak, aby umožnili súdu spravodlivé rozhodnutie v súlade s ust. 2 ods. 10 Tr.por. a tieto dôkazy aj správne vyhodnotil jednotlivo aj v ich súhrne tak, ako to ukladá ust. § 2 ods. 12 Tr.por.

Okresný súd v odôvodnení napadnutého rozsudku v súlade s ust. § 168 ods. 1 Tr.por. uviedol, ktoré skutočnosti vzal za preukázané, o ktoré dôkazy svoje skutkové zistenia oprel, existenciu ktorých skutočností pokladal so zreteľom na výsledky vykonaného dokazovania za vylúčené, alebo pochybné a akými úvahami sa spravoval pri hodnotení dôkazov najmä tých, ktoré si vzájomne odporovali.

Z odôvodnenia prvostupňového rozsudku je preto aj podľa názoru odvolacieho súdu zrejmé, ako sa okresný súd vysporiadal s obhajobou obžalovaných, prečo neuveril ich obrane, že si poškodený celú trestnú činnosť vymyslel a prečo potom dospel k záveru, že obžalovaní spáchali trestnú činnosť, za ktorú na nich bola podaná obžaloba.

Krajský súd v Banskej Bystrici nemá preto pochybnosti o správnosti skutkových zistení uvedených vo výroku napadnutého rozsudku, tieto zodpovedajú výsledkom vykonaného dokazovania a aj podľa názoru odvolacieho súdu je nimi jednoznačne a nepochybne preukázané, že obaja obžalovaní v kritickom období a za okolností a spôsobom zisteným v skutkovej vete napadnutého rozsudku sa dopustili trestnej činnosti tak, ako mu to kládol za vinu okresný prokurátor.

Pokiaľ však ide o uložené tresty krajský súd sa nemohol stotožniť s názorom, ktorý vo svojom rozsudku ohľadne uložených trestov vyslovil prvostupňový súd.

Krajský súd je toho názoru, že použitie ustanovení Tr.zákona uvedeného v § 42 ods. 1 Tr.zák. je pre obžalovaných neprimerane prísne. Je nepochybné, že žalovanou trestnou činnosťou nedošlo k žiadnemu následku, vyjmúc finančnej ujmy u poškodeného. Sám poškodený predtým vo vzťahu k obidvom obžalovaným dal príčinu, aby sa mu nejakým spôsobom pomstili, nikto a ani sám poškodený nespochybnil, že v predchádzajúcom období polial benzínom paplóny, na ktorých predtým obaja obžalovaní spávali, toto mohlo byť reakciou zo strany obžalovaných na poškodeného.

Hodnotiac tieto okolnosti prípadu potom dospel krajský súd k záveru, že použitie ust. § 42 ods. 1 Tr.zák., resp. § 41 ods. 2 Tr.zák. by bolo pre obžalovaných neprimerane prísne a preto s použitím § 39 ods. 1, 3 písm.d/ Tr.zák. obidvom obžalovaným znížil tresty odňatia slobody a to tak, že obž. K. T. uložil súhrnný nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 5 rokov a obž. O. R. uložil súhrnný nepodmienečný trest odňatia slobody v trvaní 4 roky.

Obž. T. potom súd pre výkon trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia a obž. R. do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Súd je toho názoru, že aj takéto tresty odňatia slobody budú postačujúce na nápravu a prevýchovu u obidvoch obžalovaných aj keď súdu je zrejmé, že v osobe obž. K. T. ide o páchatela, ktorý v podstate celý svoj život strávil len vo výkone trestu odňatia slobody a dopúšťal sa rôznych drobných alebo väčších protiprávných konaní a nejaký spôsob prevýchovy u neho nehrozí. Napriek tomu však uložený trest považoval krajský súd u tohoto obžalovaného za neprimerane prísny tak, ako mu ho uložil prvostupňový súd a preto postupom kedy vo veci rozhodoval sám, zmenil tento trest a uložil mu miernejší trest odňatia slobody.

To isté platí aj o osobe O. R., aj keď je zrejmé, že v súčasnosti táto obžalovaná má zdravotné problémy a je možné, že nebude schopná výkonu trestu odňatia slobody zo zdravotných dôvodov, napriek tomu však krajský súd je toho názoru, že pôvodne uložený nepodmienečný trest odňatia slobody by bol neprimerane prísny a vzhľadom k tomu, že táto obžalovaná v podstate len páchala trestnú činnosť popri obž. T., ktorý bol samotný iniciátor trestnej činnosti, uložil jej miernejší trest odňatia slobody ako spoluobžalovanému T..

V ostatných výrokoch krajský súd ponechal rozsudok nezmenený a z týchto dôvodov vo veci rozhodol tak, ako je to uvedené vo výroku tohoto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.